

حقوق بشر برای همه؛ نه برای گروه هایی خاص

صادق کار

هنوز در انتظار نتیجه رای بیدگاه‌هی است که وی را به اتهامات ساختگی بطور غیر قانونی محاکمه نمود. با این وصف اما هیچ یک از آنها نه تنها از مواضع شان دست برنداشته‌اند، بلکه تنی چند از آنها مانند، اسماعیل عبدی، لنگرودی و عظیم زاده در اعتراض به نقض حقوق سندیکایی کارگران و معلمان و احکام جابرانه و غیر قانونی زندانشان اعتصاب غذا کرده‌اند. اعلام اعتصاب این ۳ فعال زندانی تا کنون باز تاب گسترده‌ای در جامعه و بویژه در میان کارگران و معلمان پیدا کرده و از حمایت گروه‌های وسیعی از معلمان و کارگران برخوردار گردیده، که این خود نشان دهنده حمایت گسترده کارگران و معلمان از رهبران زندانی است. در واقع زندانی کردن رهبران کارگران و معلمان، آنها و کسانی را که آنها نمایندگی می کنند بهم نزدیکتر کرده و نتایج خلاف انتظار سرکوبگران را در پی داشته

شرایط دشوار کنونی، آشکارا از یک سو حکایت از عزم جزم کارگران برای ایستادگی روی مطالبات شان که تعطیلی عمومی روز کارگر و رفع موانع حکومتی بر سر راه تظاهرات و تجمع های ویژه روز کارگر دارد و از بست سوی دیگر، نشان دهنده بن سیاست سرکوب است. حکومت عده‌ای از رهبران کارگران و معلمان را به تصور باطل خویش به زندان های طویل‌المدت محکوم کرده، عده دیگری را از کار اخراج نموده و برای عده دیگری مانند داود رضوی و محمود صالحی به ترتیب احکام ۹ و ۵ سال زندان بریده‌اند تا مانع فعالیت های صنفی شان شوند و اگر دست از پا خطا کردند، فوراً آنها را به زندان بیدازند. بیدادگاه دیگری کمتر از دوهفته مانده به روز کارگر، ابراهیم مددی نایب رئیس سندیکای واحد را که قبلاً نیز ۳ سال زندان بخاطر فعالیت سندیکایی را پشت سر نهاده محاکمه نمود و این فعال سندیکایی

در آستانه روز جهانی کارگر در شرایطی که امسال نیز موانع سرکوبگرانه بر سر راه برگزاری روز جهانی کارگر توسط کارگران هم چنان بجای خود باقی است و از هفته ها قبل نهادهای امنیتی با احضار فعالین کارگری و ارسال پیام های تهدید آمیز و بریدن حبس برای عده‌ای از فعالین کارگری میکوشند مانع از برگزاری روز جهانی کارگر در شهرهای ایران و طرح مطالبات کارگران شوند، اما با این حال تلاش و ابتکارات مختلف فعالین و تشکل های کارگری برای برگزاری هم زمان روز جهانی کارگر با کارگران دیگر کشورها حتی در زندان ها به اشکال مختلف فعالتر از سالهای پیش ادامه دارد و کارگران با اعتصاب و اعتراضات، دادن قطعنامه و بیانیه های مشترک، اعتصاب غذا در زندان و ابتکارات دیگر عملاً از هفته ها مانده به روز کارگر کارهایی را که بایستی در این روز انجام دهند پیش برده‌اند!

تحركات امسال کارگران در آستانه روز همبستگی جهانی کارگر در

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

برای همه ابنا بشر می خواهند و نه
برای گروه های خاصی از آنها.

خجسته باد آزادی فعال کارگری رسول بداعی

اعتراض ها ثمر داد، رسول بداعی پس از ۷ سال حبس غیر قانونی از زندان آزاد شد. براساس گزارش های رسیده، رسول بداعی یکی از رهبران ذینفوذ کانون صنفی معلمان ایران و یکی از مقاوم ترین رهبران و سخن گویان جنبش حق طلبانه مزدبگیران ایران، در پی اعتراضات گسترده کارگران، معلمان و اتحادیه های کارگری در جهان پس از طی ۷ سال زندان غیر قانونی از زندان آزاد و به میان خانواده اش برگشت. ما آزادی رسول بداعی را به همه کسانی که برای رهایی وی از زندان مبارزه کردند و بخصوص به خانواده ایشان تبریک می گوئیم و امیدواریم که این آزادی سرآغازی شود برای رهایی سایر کارگران و معلمان در بند و همه زندانیان دگر اندیش.

بدین ترتیب این سه رهبر کارگری در زندان نیز به این شکل ضمن روحیه دادن به معلمان و کارگران هم در سازماندهی برگزاری روز کارگر و معلم نقش درخوری به عهده گرفته اند و هم توانسته اند به همبستگی میان مزدبگیران یدی و فکری که پیام اصلی روز جهانی کارگر است، یاری رسانند. به این اعتبار از هم اکنون می توان گفت، که روز جهانی کارگر اگر تنها همین یک دستاورد را برای مزدبگیران داشته باشد، این خود دست آورد کمی نیست. البته این نیز خود از نتایج سال پرتحرک و پر جنب و جوش اعتراضات کارگری در سال ۹۴ است. این اعتراضات به حق اگر از حمایت عمومی تری برخوردار می شد مسلماً می توانست نتایج بهتری را نه تنها برای کارگران و معلمان بلکه برای کل جامعه در پی داشته باشد. اما گروه های از جامعه به رغم اینکه خودشان را جز طرفداران جامعه مدنی تعریف می کنند، بخاطر نزدیک شان به سیاست های دولت در این باره کلاً سکوت اختیار کردند و حاضر نشدند این اعمال را محکوم کنند. دستگاه های سرکوبگر رژیم نیز از این انفعال و پراکندگی جهت تشدید سرکوب کارگران و حتی فعالین مدنی غیر کارگری نزدیک به پیروان این مثنی نهایت بهره را برده و می برند. از آن جایی که احکام زندان فعالین کارگری سرپا حتی خلاف قوانین موجود و فاقد ادله مستند و افزون بر آن در مغایرت کامل با مقاله نامه های سازمان بین المللی کار و اصول جهان شمول منشور جهانی حقوق بشر قرار دارد و بطور مسالمت آمیز انجام می گیرند، حداقل انتظار سازمان های کارگری و کارگران این است، که این گروه و آن دسته از سازمان های حقوق بشری و کسانی که در داخل کشور مدعی طرفداری از حقوق شهروندی و بشر هستند و تا کنون در قبال سرکوب و پایمال سازی عیان حقوق بشر و قوانین داخلی سکوت اختیار کرده اند، سکوتشان را بشکنند و این اعمال ننگین و ضد انسانی را محکوم کنند و نشان دهند که به واقع مدنیت و حقوق بشر را

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

از تجربه دیگران

اقتصاد غیررسمی: تعاریف، تئوریا و سیاستها (بخش سوم)

از انتشارات سازمان زنان در اقتصاد غیررسمی:

در راه جهانی شدن و سازمانیابی (ویگو)

نوشته: **مارتا آلتز چن**

ترجمه: **گودرز**

۱. مباحثات تاریخی

فروشنده های دوره گرد مکزیکوسیتی، بساط فروشان شهر نیویورک، بارکشان شهر کلکته، مسافرکش های شهر مانیل، زباله گردهای شهر بوگوتا، سلمانی های کنارخیابانی شهر دوربان، ... این ها همه و بسیار کسان دیگری که در خیابان ها یا در دیگر اماکن سرگشاده کار می کنند، رویت پذیرترین کارگران غیررسمی اند. کارگران غیررسمی دیگری هم هستند که در دکان ها و کارگاه های کوچک، به کار تعمیر دوچرخه و موتور، بازیافت فلزات قراضه، پینه دوزی و ساختن میزوسندلی و وسائل فلزی یا چرمی مختلف، بافندگی، رنگرزی، جلای الماس و دیگر سنگهای قیمتی، قلابدوزی، فروش پارچه، کاغذ، ضایعات فلزات و بسیار از این قبیل مشغول اند.

پنهان ترین کارگران غیررسمی، که بخش اعظم شان را زنان کارگر تشکیل می دهند، کارگرانی اند که کارشان را در خانه انجام می دهند. کارگران "خانه کار" در سراسر دنیا حضور دارند؛ از آن جمله اند کارگران نساجی در تورنتوی کانادا، قلابدوزان جزایر مادایرا، کفاشان مادرید و فروشندگان وسائل الکترونیکی دست دوم در لیدز. دیگر انواع کار که - هم در اقتصادهای پیشرفته و هم در اقتصادهای در حال توسعه - به جانب کار غیررسمی گرویده اند، شامل کارگران موقت در رستورانها و هتلها، نظافتکاری و نگهبانی، کارگران فصلی در بخش ساختمان و کشاورزی، مقاطعه کاران کارگاه های کوچک، دستیاران موقت اداری و داده پردازی، ...

مباحثات حول کار غیررسمی در طول سالها به ۴ مکتب مسلط در باره ماهیت و ترکیب آن منجر شده اند:

۱. مکتب دوآلیستی: این مکتب بخش غیررسمی اقتصاد را مجموعه فعالیتهای حاشیه ای منفک و بی ارتباط با بخش رسمی تلقی می کند و معتقد است اقتصاد غیررسمی تأمین کننده درآمدی برای تهیدستان و شبکه امنی در زمانهای بحران است.

۲. مکتب ساختارگرا، که اقتصاد غیررسمی را مجموعه ای از واحدهای اقتصادی زبردست و مطیع، و کارگرانی می داند که به کاستن از هزینه های کار کمک می کنند و از این رو به توان رقابتی شرکتهای بزرگ سرمایه داری می افزایند.

۳. مکتب قانونگرا: این مکتب بخش غیررسمی را مجموعه "کارآفرینان خرد" متهوری تعریف می کند که به فعالیت غیررسمی رو آورده اند تا از صرف هزینه، زمان و "بدو-بدو" فعالیتهای رسمی بپرهیزند؛ کسانی که نیازمند حق مالکیت اند تا بتوانند دارائیهایشان را به دارائی قانونی تبدیل کنند.

۴. مکتب اراده گرا، که این نیز بر "کارآفرینان" غیررسمی تأکید دارد که عمداً این نوع فعالیت اقتصادی را با هدف اجتناب از مقررات و مالیاتها برمی گزینند. این مکتب، برخلاف نظریه قانونگرا، روندهای دست و پاگیر قانونی را سرزنش نمی کند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

هر یک از این مکاتب پاسخ متفاوتی به چگونگی شکل گیری و برآمد اقتصاد غیررسمی می دهد.

- دوالیستها برآمد کنشگران اقتصاد غیررسمی را در اثر عدم تعادل بین نرخ رشد جمعیت و نرخ اشتغال زائی مدرن و عدم تطابق بین مهارتهای افراد و ساختار فرصتهای اقتصادی مدرن می دانند. این عدم تعادل و تطابق آنان را از دسترسی به فرصتهای گفته شده مانع می شود.
- ساختارگرایان می گویند که رشد سرمایه داری ماهیتاً "غیررسمی گری" را به بار می آورد. به طور خاص آنها عوامل زیر را موجب "غیررسمی گری" می دانند: کوشش شرکتهای رسمی برای تقلیل هزینه های کار و تقویت توان رقابت و واکنش این شرکتها در برابر کار سازمانیافته، در برابر مقررات دولتی ناظر بر اقتصاد (مشخصاً وضع مالیاتها و قوانین اجتماعی)، در برابر رقابت جهانی و در برابر روندهای تولیدی (مشخصاً صنایع رودریائی، زنجیره پیمانکاری، و تخصص منعطف).
- قانونگرایان می گویند که یک سیستم قانونی خصومت آمیز موجب می شود که "خویش فرمایان" به بخش غیررسمی روی آورند و نرمهای فوق قانونی غیررسمی خود را به کار گیرند.
- اراده گرایان می گویند که کنشگران غیررسمی، پس از سبک-سنگین کردن سود و زیانهای بخش غیررسمی نسبت به بخش رسمی، خود دست به این انتخاب می زنند.

مکاتب گفته شده چشم اندازهای متفاوتی هم از اقتصاد غیررسمی ارائه می دهند.

بازاری در لاگوس، پایتخت قبلی نیجریه

- دوالیستها در ترسیم چشم انداز کار غیررسمی بر این نظر متکی اند که واحدها و فعالیتهای غیررسمی ارتباط چندانی یا اصلاً ارتباطی با اقتصاد رسمی ندارند و به عنوان یک بخش مجزا در اقتصاد عمل می کنند، و نیروی کار غیررسمی هم - که به زعم آنان وسیعاً "خویش فرما"ست - یک بازار کار مجزا و موازی را اشغال می کند؛ بازار کاری که از امتیازات کمتری نسبت به بازار کار رسمی برخوردار است. این مکتب توجه کمی به پیوندهای بین شرکتهای غیررسمی و مقررات دولتی دارد، اما توصیه می کند که دولت امکانات شغلی بیشتری را ایجاد کند و خدمات و اعتبارات بیشتری را برای توسعه کسب و کار به صاحبان مشاغل غیررسمی ارائه دهد.

- ساختارگرایان دو بخش رسمی و غیررسمی را بالذاته در پیوند با یکدیگر می بینند. آنها هم شرکتهای غیررسمی و هم کارگران حقوق بگیر بخش رسمی را مطیع توسعه سرمایه داری برای تأمین کالاها و خدمات ارزان می بینند. آنها می گویند که دولت باید از طریق وضع مقررات - هم مقررات تجاری و هم مقررات استخدامی - مناسبات نابرابر بین "کسب و کار بزرگ" و تولیدکنندگان و کارگران وابسته به آن را سامان دهد.
- قانونگرایان تأکیدشان را بر شرکتهای غیررسمی و محیط ساماندهنده رسمی می گذارند و در نتیجه تا حدودی از کارگران دستمزدی بخش غیررسمی و اقتصاد رسمی غفلت می کنند. اما آنها تأیید می کنند که شرکتهای رسمی با دولت در وضع "قواعد بازی" همدست اند. آنها می گویند که دولت برای ترغیب شرکتهای غیررسمی به ثبت خود و بسط حق مالکیت شان، باید مقررات ساده غیربوروکراتیکی را وضع کند. به نظر آنها این می تواند قوه مولد این شرکتها را از قیدوبند آزاد کند و موجب تبدیل دارائی آنان به سرمایه واقعی گردد.
- اراده گرایان توجه نسبتاً کمی به پیوندهای اقتصادی بین شرکتهای غیررسمی و شرکتهای رسمی دارند. آنها متکی به این نظر اند که شرکتهای غیررسمی با رقابتی نابرابر با شرکتهای رسمی درگیراند؛ زیرا آنها از مقررات رسمی، پرداخت مالیات و دیگر هزینه های تولید سر باز می زنند. اراده گرایان می گویند که برای افزایش پایه مالیاتی شرکتهای غیررسمی و کاهش فشار رقابت نابرابر با بخش رسمی، باید آنها را تحت مقررات محیط رسمی درآورد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

اول ماه می

۵ دانش از اول ماه می

روز اول ماه می، روز کارگران تقریباً در سراسر جهان جشن گرفته می شود. این روز مترادف است با روز همبستگی کارگران در سراسر جهان. مناسب است ۵ نکته زیر را در باره اول ماه می بدانیم:

۱. اول ماه می روز جشن دستاوردهای کارگران است

اول ماه می روز سرورآمیزی برای بزرگداشت دستاوردهای کارران در سراسر دنیاست. این روز در بسیاری از کشورهای دنیا جشن گرفته می شود.

این روز همچنین توسط اتحادیه ها و دیگر سازمانهای کارگری، احزاب سوسیالیست و دیگر نیروهای سیاسی رادیکال برای طرح خواسته ها و حقوق کارگران و زحمتکشان، و طرح خواست تغییر استفاده می شود.

۲. پیوندی ناگسستنی با مبارزات کارگران و اتحادیه ها دارد و اول بار در سالهای ۱۸۸۰ جشن گرفته شد

این نقاشی، که بیشترین بازچاپ را داشته، سه لحظه ناهمزمان از رویداد ۴ می ۱۸۸۵ را به تصویر کشیده:
- سخنرانی فیلدن، از رهبران کارگری آمریکا،

اول ماه می اولین بار در سالهای دهه ۸۰ قرن نوزدهم جشن گرفته شد. اول ماه می روز یادبود واقعه "های مارکت" است. این واقعه در شیکاگو رخ داد. از روز اول می ۱۸۸۶ تا روز سوم آن بیش از ۲۵۰ هزار کارگر برای اعتراض به ساعات بسیار کار به خیابانهای شیکاگو آمدند و خواهان ۸ ساعت کار در روز شدند. روز سوم می پلیس به اجتماع صلح آمیز کارگران حمله کرد، به روی آنان آتش گشود و دو نفر را به قتل رساند. تجمع کارگران در روز بعد در محکومیت توحش پلیس تکرار شد. حوالی ساعت ۱۰ ونیم صبح خط پلیس به طرف تظاهرات به حرکت درآمد و کسی بمبی را به طرف پلیس پرتاب کرد. در اطر این بمب یک پلیس کشته و ۶ پلیس زخمی شدند. متعاقب آن پلیس مجدداً به روی کارگران آتش گشود. ۴ تن از آنان را کشت و عده ای را زخمی کرد.

۳. با راهپیمایی و تظاهرات همراه است

روز اول ماه می به دلیل تاریخ شکل گیری آن همیشه به صورت راهپیمایی، تظاهرات و دیگر انواع جشنهای جمعی برگزار می شود.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

۴. کارگران و اتحادیه های کارگری از این روز برای طرح مطالبات و حقوق شان بهره می گیرند

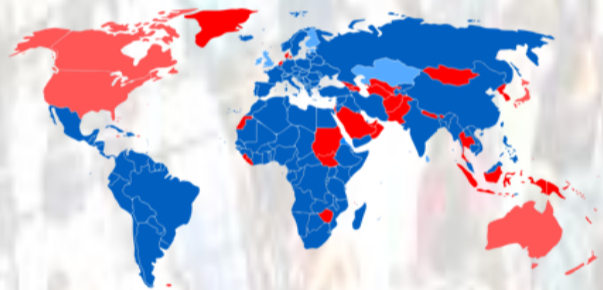
چشم اول ماه می در هند: جشنواره ای از مطالبات

بسیاری از فعالان، اتحادیه ها و احزاب کارگری برای طرح مطالبات و حقوق کارگری، از جمله دستمزد بیشتر، شرایط کار بهتر و حق تشکل، بهره می گیرند.

تاریخ اول ماه می در برخی از کشورها، مثل ترکیه، به عنوان یک تاریخ خشنونتبار شناخته شده است. روز اول ماه می سال ۱۹۷۷ ده ها نفر در میدان "تقسیم" ترکیه توسط پلیس کشته شدند.

در آلمان و امریکا نیز غالباً روز اول ماه می با درگیریهای بین پلیس و تظاهرکنندگان همراه است.

۵. در برخی کشورها روز کارگری غیر از ۱ می هم هست

با وجودی که منشأ روز کارگر در شیکاگو است، اما در امریکا، و کانادا نیز، اولین روز دوشنبه ماه سپتامبر به عنوان روز کارگر شناخته و به همین نام جشن گرفته می شود. این جشن در اساس جشن پایان تابستان، جشن پایان یک فصل کار کشاورزی و به این اعتبار در واقع به نوعی روز کشاورز است.

جز دو کشور نامبرده کشورهای دیگری نیز هستند که هر یک روز کارگری خاص خود را دارند.

اخبار خارجی

بریتانیا

پستی های دوچرخه سوار برای حقوق کار به مبارزه برخاسته اند

بی.بی.سی.، ۲۲ آوریل

۴ پستی های دوچرخه سوار شرکت هایشان را برای کسب حقوق کارگران استخدامی به دادگاه کشانده اند. آنها از جمله خواهان تعطیلات با حقوق و تضمین حداقل دستمزد اند. اگر دادگاه به نفع این ۴ پستی رای دهد، این پرونده به یک مورد کشوری تبدیل خواهد شد.

اموفیت آنها در شکایت شان می تواند اثر بزرگی بر وضع تعداد فزاینده ای از کارگران بگذارد که به ناروا در مقوله "خویش فرما" گنجانده شده اند.

این ۴ پستی علیرغم ۵۰ ساعت کار در هفته برای یک شرکت، "خویش فرما" تلقی می شوند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

شرکتهای پستی دعاوی دادگاه را بی پایه خوانده اند.

حاصل روزهای کاری غالباً بلند یک پستیچی دوچرخه سوار در لندن، در بافته ای از خیابانهای شلوغ و پرازدحام آن، ۱۰۰ تا ۱۲۰ کیلومتر راه و بر حسب مسافت، ۲ تا ۳ پوند به ازای هر نامه رسانی است.

۴ پستیچی دوچرخه سوار از دادگاه استخدای خواسته اند که وضع آنان را به عنوان "کارگر" یا "در استخدام" تصدیق کند تا آنها بتوانند از حقوق کار برخوردار شوند.

زخم

یکی از آنها آدرو بوکسر نام دارد و برای شرکت "اکسل" کار می کند. او می گوید: "وضع من یک نمونه کامل است. من ۵۰ ساعت در هفته برای یک و فقط یک شرکت کار می کنم. آنها به من می گویند که کارم چیست، کی و چگونه باید انجامش بدهم. من تحت نظارت آنها قرار دارم. کارت شناسائی شرکت را باید همیشه با خودم داشته باشم و مجاز نیستم کاری برای دیگران انجام دهم".

منظره ای بسیار رایج در خیابانهای لندن. پستیچی دوچرخه سوار "خویش فرما"

او می افزاید: "دستمزد ساعتی نیست، بلکه برحسب تعداد بسته هائی که می رسانم پرداخت می شود. از من خواسته شده است قراردادی را امضا کنم که در آن نوشته شده من یک "خویش فرما"یم. این یعنی که من فاقد هرگونه حق استخدای ام".

اکسل در پاسخ می گوید: "پستیچها در بازار لندن، به عنوان پیمانکاران مستقل عمل می کنند و ما مطمئن ایم که هر دادگاهی این موضع را تأیید خواهد کرد".

ماریو گوبو، پستیچی دیگری که چندی پیش از دوچرخه افتاده و از این واقعه هنوز زخم دراز و دلخراشی بر بازویش دارد، می گوید: "بسته ای که من حمل می کردم بیمه شده بود، اما خود من نه.

وقتی زمین خوردم، کسی آمد و بسته را برداشت. من می بایست خودم خودم را سرپا نگه می داشتم و بدون آن که زخمم درمان شود، به محل کار می رساندم. آخر به پول احتیاج داشتم".

"خویش فرمایان ساختگی"

این ۴ پستیچی به کمک اتحادیه شان، اتحادیه مستقل کارگران بریتانیای کبیر، علیه شرکتهای اکسل، سیتی اسپرینت، ادیسون لی و ای-کوریر به دادگاه استخدای شکایت برده اند.

جیسون مویر لی، رئیس اتحادیه، می گوید: "کارفرمایان این کارگران از عدم تعادل قدرت به زیان کارگران بهره می برند و آنان را به پذیرش کار بدون هیچ حق استخدای مجبور می کنند. این پستیچها، مثل هر کارگر دیگری، از حقوق کار از جمله از حق حداقل دستمزد و مرخصی باحقوق برخوردارند.

اگر دادگاه به نفع این ۴ پستیچی رأی دهد، این پرونده به یک مورد کشوری تبدیل خواهد شد.

تخمین زده می شود که در بریتانیا ۴/۸ میلیون نفر "خویش فرما" وجود دارند. "کنگره اتحادیه های کارگری" اعلام کرده است که تعداد فزاینده ای از شرکتهای و صنایع - از آرایشگاه ها تا صنایع غذایی - پا در این راه گذاشته اند که کارگران شان را از زمره "خویش فرما"یان قرار دهند.

طبق تحقیق مؤسسه "مشاوره شهروندان" که گزارش آن در ماه اوت سال گذشته انتشار یافت، ۴۶۰۰۰۰ نفر "خویش فرمای ساختگی" در بریتانیا وجود دارند، که از تمامی حقوقی که یک فرد استخدام شده باید از آنها برخوردار باشد، محروم اند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

ادعاهای بی پایه

جیسون گالبرایت، وکیل مدافع ۷ پستی، معتقد است که این پرونده در هر حال اثر مهمی بر "بازار کار مدرن" خواهد داشت. او می گوید: "آری، به پستیها گفته شده است که آنها خویش فرمایند و آنها قراردادی را پذیرفته اند که آنان را به عنوان خویش فرما تعریف می کند".

اما او می افزاید: "پیروزی آنها به این معنا خواهد بود که دادگاه به شرایط واقعی کار آنان و به این واقعیت که آنان ابداً مصداق مفهوم "خویش فرما" نیستند، توجه کرده است. چنین حکمی همچنین به این معنا خواهد بود دیگرانی نیز که در شرایط مشابهی کار می کنند، می توانند به دادگاه بروند و بگویند که آنچه در قرارداد آنان نوشته شده اهمیت مقدم ندارد. آنها هم در واقع کارگر اند. پس آیا آنها هم می توانند همان حقوق را داشته باشند؟"

در مقابل، یکی از سخنگویان شرکت پستی سیتی اسپرینت می گوید: "ما معتقدیم که دعاوی دایر بر مشابهت وضع "پستیهای بادپا" با کارگران استخدامی بی پایه اند. ما به سرویس "پست بادپا" مان مفتخریم و برای پستیهایمان این امکان را فراهم آورده ایم که از بیشترین درآمدها در این سرویس برخوردار شوند.

سخنگوی ادیسون لی اعلام کرده است که در باره این دعاوی قضائی اظهار نظری نخواهد کرد. سخنگوی شرکت ای-کوریر هم اعلام کرده است که قانوناً از دادگاه استخدامی احضاریه ای برای رسیدگی به ادعائی برای یک قرارداد کار منصفانه تر دریافت نکرده است.

جهان

سازمان بین المللی کار:

لزم اقدامات پیشگیرانه برای تأمین ایمنی و سلامت شغلی

کاردین، ۲۶ آوریل ۲۰۱۶

آلیس اوئدراوگو (Alice Ouédraogo)، از مدیران بخش سلامت و مقابله با آیدز در سازمان بین المللی کار، می گوید که بهترین راه برای تضمین محیط کار ایمن و سالم انجام اقدامات لازم قبل از وقوع حوادث و بیماریهاست. کلمه کلیدی "پیشگیری" است.

اوئدراوگو خطاب به دومین اجلاس یک هفته ای "ایمنی و سلامت شغلی" در سوچی روسیه، خاطرنشان کرد که در هر ۱۴ ثانیه یک کارگر به علت حوادث یا بیماریهای مرتبط با کار جان خود را از دست می دهد.

بنا به داده های س.ب.ک. هر ساله بیش از ۲/۳ میلیون کارگر در هنگام کار جانشان را از دست می دهند. ۳۱۷ میلیون کارگر هم به نحوی از حوادث ناشی از کار رنج می برند. بار اقتصادی ناشی از اقدامات ناکافی در زمینه ایمنی و سلامت کار در سطح جهانی سالانه برابر ۷ درصد تولید ناخالص داخلی کشورهاست.

ساوار، بنگلادش، ۲۴ آوریل ۲۰۱۳: رانا پلازا فروریخته است. بیش از هزار کشته

سازمان بین المللی کار (س.ب.ک.) بر ضرورت تقویت اقدامات پیشگیرانه برای تضمین ایمنی و سلامت محیط کار تأکید کرده است.

دومین اجلاس سالانه فوروم "ایمنی و سلامت شغلی"، به مدت یک هفته، در سوچی روسیه جریان دارد. این هفته، روز ۲۴ آوریل - سالروز فروریختن ساختمان رانا پلازا در سال ۲۰۱۳ در بنگلادش که به کشته شدن بیش از ۱۰۰۰ کارگر انجامید - را شامل می شود و به روز ۲۸ آوریل - روز جهانی یادمان قربانیان کار - ختم می شود.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ / می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

زمینه بهداشت، و سرمایه گذاری در ایمنی و سلامت شغلی عقد کردند، یادآور شد.

اجلاس "ایمنی و سلامت شغلی" یک فوروم جهانی است که سالانه به مدت یک هفته برگزار می شود. مباحث این فوروم آخرین گرایشها و چشم اندازها برای ارتقاء ایمنی و سلامت شغلی، بهبود شرایط کار و حفاظت از محیط زیست و سلامت انسانها را شامل می شود.

تخمین زده می شود که امسال تعداد کل شرکت کنندگان در فوروم "ایمنی و سلامت شغلی" بالغ بر ۸۰۰۰ نفر گردد. بخشی از فوروم امسال کنفرانسی است با تم کلی "روز جهانی برای محیط کار سالم و ایمن" و با تمرکز بر "فشارهای محل کار به عنوان یک چالش جمعی"، که توسط س.ب.ک. سازمان داده شده است.

خانم اوئدراوگو می گوید: "انجام اقدامات لازم و تضمین محیط کار ایمن و سالم آثار مثبتی بر کل اقتصاد و بهره وری شرکتها خواهد داشت. هر هزینه ای برای تأمین ایمنی و سلامت بیشتر در محیط کار نوعی سرمایه گذاری است و نه نوعی صرف هزینه برگشت ناپذیر".

سازمان بین المللی کار تاکنون بیش از ۴۰ کنوانسیون و رهنمود بین المللی و همچنین بیش از ۴۰ استاندارد و راهنمای عمل را، مشخصاً درارتباط با ایمنی و سلامت محیط کار تصویب کرده یا پذیرفته است. این راهنماها و استانداردها نه تنها در بهبود شرایط کار برای تمام کارگران، بلکه در ایجاد آگاهی در پهنه جهانی نسبت به موضوعات ناظر بر ایمنی و سلامت شغلی و حمایت از اقدامات عملی در تمام سطوح، سهم شایانی ادا کرده اند.

در این رابطه اوئدراوگو عهدنامه وزیران بهداشت کشورهای بریکس (برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی) را که در سال ۲۰۱۵ برای ارتقاء همکاریها در

گزارش تصویری از برگزاری جشن اول ماه می روز جهانی کارگر

شهر اسن آلمان

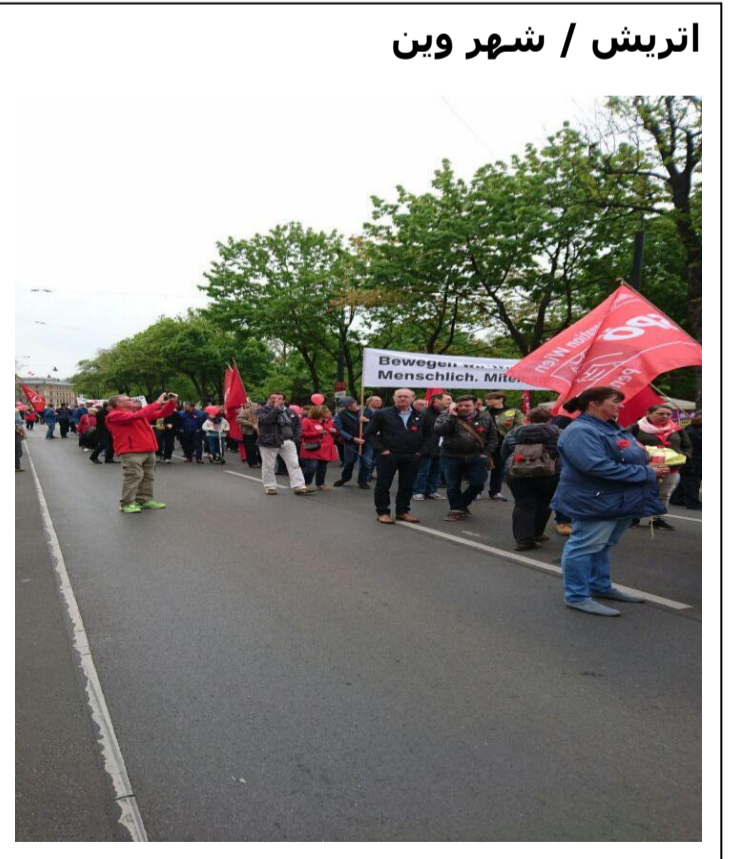

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

رفقای ما با میگل لیدر قبلی حزب

کمونست کانادا در مراسم جشن اول ماه می روز کارگر
در تورنتو

اتریش / شهر وین

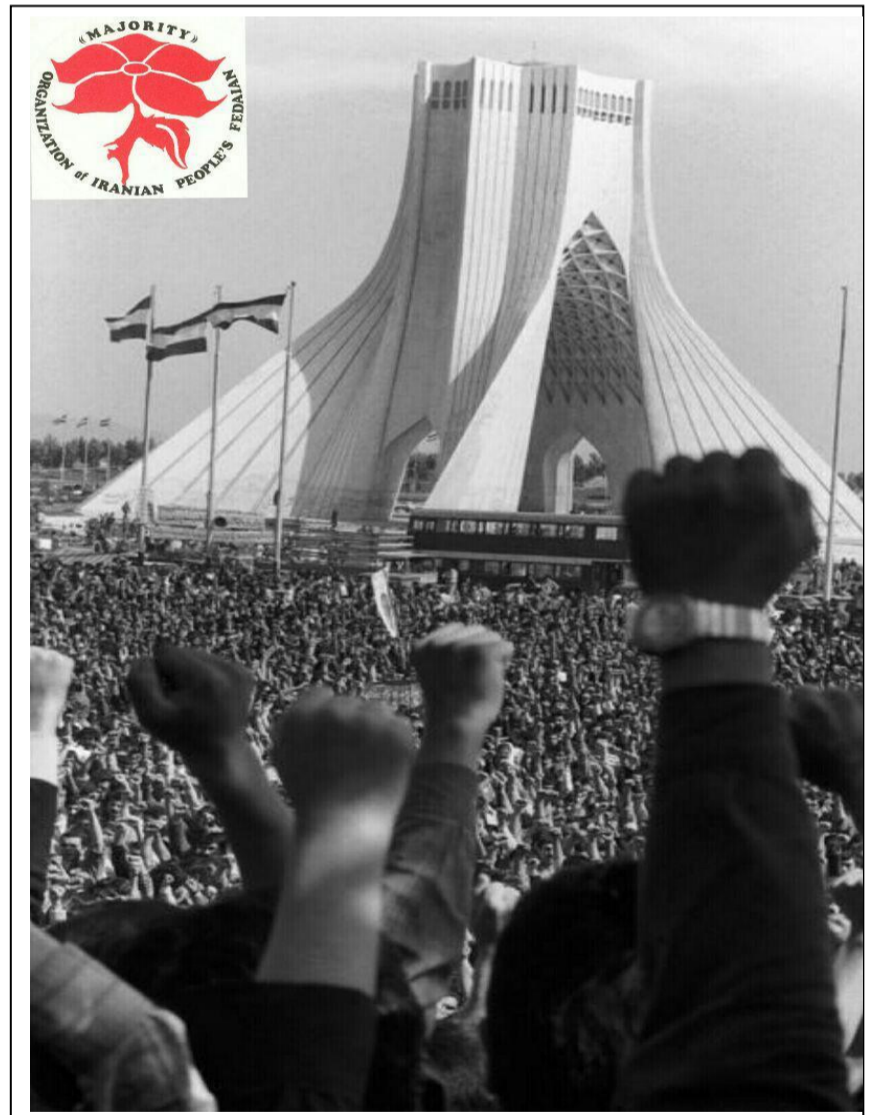
بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۱ / می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

آلمان / کلن

بلژیک بروکسل

میتینگ سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) در سال ۱۳۶۰ به
مناسبت روز جهانی کارگر در میدان آزادی تهران